

forekommer mig, at denne *D* fuldkommen for- tjener den samme Paaagting som St. Croix, og jeg tvivler ikke om, at naar Forholdene ordnes saaledes, at St. Thomas Røbmands- stand faaer ubelukkende Indflydelse paa St. Sans Forhold, saa vilde alle de Landbofor- hold, der knytte sig til denne *D*, være offrede.

J. N. Hansen: Den ærede Finants- minister har udførlig meddeelt os, hvad det er, der er Spørgsmaal om at opgive fra Rigs- dagens Side, og jeg er derved bleven bestyret i, hvad jeg før udtalte, at der formeentlig ikke er det Allermindste til Hinder for, at man ind- strænker Lovens Gyldighed til eet Aar, idet man derved, efter min Formening, ikke bringer Regjeringen i nogensomhelst Forlegenhed. Rigs- dagens Ret i denne Henseende er ganske vist ikke saa særdeles indgribende, men jo mindre Betydning den har, desto strengere maa man holde paa ikke at bortgive den for et længere Tidsrum, og det vil naturligtvis ogsaa senere Regjeringen mindre, at Bemyndigelsen ind- strænkes til eet Aar, naar det ikke er en ind- gribende Ret, hvorom der handles. Man vil maaskee sige, at der saa heller ikke kan være megen Betænkelse ved at opgive denne Ret, men dertil maa jeg bede bemærket, at man kun ved at beholde den har en Udvei aaben for Rigsdagen til at kunne standse Reformens Fremme, naar det skalde vise sig, at den gik i en Retning, som Rigsdagen ikke kunde billige; giver man denne Ret ud af Rigsdagens Haand, saa kan den ikke standse en Regjering, som vil gaae i en Retning modsat den, der nu er an- tnydet, men beholder man denne Ret, saa har man Haand i Hænde med Regjeringen, og af dette Hensyn maa jeg vedblivende holde paa mit Forslag. Den ærede Minister hittede, at Vedtagelsen af mit Forslag vilde fremkalde Vansteligheeder; men jeg maa dog gjøre op- mærksom paa, at den ærede Minister selv op- lysste, at han, hvis mit Forslag vedtages, ikke til næste Aar vil befinde sig i nogen anden Stil- ling til Sagen end nu i dette Dieblit. Den ærede Minister har ikke tidligere haft den Be- myndigelse, som han ved denne Lov vil faae fra 1ste April 1863, men desuagtet har han

Sessjon, og der er dog Ingen, som har udtalt nogen Bebreidelse i den Henseende; thi man veed, at Ministeren ikke har kunnet forelægge det; hvis altsaa den ærede Minister, naar der til næste Aar bliver Spørgsmaal om en Lov lig denne, heller ikke kan fremlægge dette Bud- get, vil det ligesaa lidt bringe ham Vanstelig- heeder i næste Sessjon som i denne. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Finantsminister hittede, at Fleertallets Forslag staaer i Sam-klang med Koloniallovens § 2, der siger, at forsaavidt nogen Anordning, som gives for de vestindiske Der, maatte indeholde nogen Afvi- gelse fra de Grundsætninger, som ere nedlagte i de for Møderlandet gjældende Love, skal den tilligemed Kolonialraadets i Sagen afgivne Be- tænkning snarest muligt forelægges Rigsdagen; men det tilsvarende Punkt, som den høitærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, hvor det hedder: „Den Kongen saaledes tilkommende Anordningsmyndighed er dog ikke til Hinder for, at der, naar Kongen og Rigsdagen derom paa sædvanlig Maade enes, kan vedtages Love ogsaa om de i denne Paragraf omhandlede An- liggender“, svinder aldeles bort, saafort denne Lov er vedtagen, selv om der gjøres den Til- føjning, som Fleertallet foreslaaer. Jeg kan ikke see, at der vindes Andet ved Fleertallets Forslag, end at de, der ønske at vide, hvor- ledes det gaaer til derude, efterat man har op- givet sin Myndighed der, kunne faae dette at vide; men det er ogsaa den hele Betydning, der ligger i Forslaget; thi jeg beder bemærket, at den høitærede Finantsminister ikke har paa- viist nogen Maade, hvorpaa der kunde lægges nogen Betydning i den Beretning, der med- deeldes Rigsdagen, naar denne Bemyndigelse først er vedtagen for 3 Aar. Jeg troer saa- ledes ikke, at det, den høitærede Finantsminister har fremsført, i nogen Maade gjør det betænke- ligt at vedtage mit Forslag, og jeg skal der- for gjentagende anbefale det til det høitærede Thing.

Ministeren for Kongerigets sær- lige Finantser: Jeg maa i den Anledning tillade mig at bemærke, at den ærede Taler tager ganske feil, naar han troer, at Rigsdagen ved at vedtage hans Forslag vil faae Magt til,